

Nr 69.

Av herr **Carlson** i Mölndal, om ändrad lydelse av 19 § i lagen om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område.

Vid 1925 års riksdag förelåg till behandling Kungl. Maj:ts proposition nr 142 med förslag till lag om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område.

I enlighet med beslut vid samma års riksdag har möjligheten till friköp av arrendjord betydligt underlättats och utvidgats.

Beträffande lagens tillämplighetsområde gäller bland annat, att nyttjanderättshavare icke har rätt till inlösen, om marken ligger inom stadsplanlagt område.

Andra lagutskottet anförde i sitt utlåtande beträffande lagens tillämpning på mark inom stadsplanlagt område: »att, om ock vissa skäl kunna tala för en utvidgning av ensittarlagens tillämpningsområde i nu förevarande avseende, hinder i allt fall för närvarande torde möta emot en dylik utvidgning».

Det är så att ett betydande antal lägenhetsägare äro bosatta inom stadskommuner och stadsplanlagda områden och därmed enligt lagen berövade inlösningsrätt. Det förefaller dessa lägenhetsägare på ofri grund inom stadsplanlagt område ganska orimligt att stadsplanegränsen skall vara avgörande för inlösningsrätten.

Vid sådant förhållande blir det i själva verket administrativa och kommunala myndigheter, som i stor utsträckning bestämma över lägenhetsägars lösningsrätt. Åtskilliga städer företaga titt och tätt inkorporering av stora markområden, därefter sker stadsplaneutläggning och därmed förfaller en av dessa lägenhetsägare förut innehavd rätt till inlösningsrätt.

Då det synes vara oriktigt, att den stora sociala grundtanke, som uppstår den s. k. »ensittarlagen», på detta sätt äventyras för en betydande grupp lägenhetsägare på ofri grund, tillåter jag mig hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att paragraf 19 i lag 18 juni 1925 om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område må erhålla följande lydelse:

Vad i denna lag stadgas äge ej tillämpning beträffande mark, som tillhör kronan, stad, köping eller municipalsamhälle.

Stockholm i januari 1928.

Vilh. Carlson,
Möndal.
